

PRIVATE

V 6 (13 -1- 2021)

De Daniel J. Meyer

Escena 1

Ella.- Ell és el meu germà.

Ell.- I ella és la meva germana.

Ella.- En realitat ... no som germans- germans.

Ell.- Tot i que vam créixer com a germans.

Ella.- La meva mare va morir quan tenia tres anys.

Ell.- I la meva mare...

Ella.- que també és la meva,

Ell.-...com que era la familiar més propera...

Ella.- També estava l'oncle Quim, però ... era impossible que es fes càrrec de mi.

Ell.- Que tampoc era oncle- oncle.

Ella.- La teva mare, que ara és la meva mare, tampoc.

Ell.- La seva mare, la d'ella, era filla única.

Ella.- Per això, feia que els seus cosins i cosines, fossin... com tiets per als fills dels seus cosins.

Ell.- O sigui que en realitat som cosins... segons? Tercers?

Ella.- Jo això mai ho he entès. He de pensar cada vegada que dic nora o sogra. Imagina't cosins segons!

Ell.- La qüestió és que és la meva germana.

Ella.- I també som amics.

Ell.- I cosins.

Ella.- Ell es diu Albert. *(En veu baixa)*. Un nom horrible.

Ell.- I ella Laura *(en veu baixa)*. Nom de la típica fresca.

Ella.- És *marica*.

Ell.- Ella... bé, té aquesta sexualitat exploradora que tant es porta ara.

Ella.- Per sort.

Ell.- Però... en realitat, li agraden els nois.

Ella.- Per què tots els gais esteu obsessionats amb què a tota la població li agrada *el rabo*?

Ell.- Perquè... sol ser així!

Ella.- És una mica... tancat.

Ell.- I ella una mica... "oberta"

Ella.- El comentari que acabes de fer, a part de retrògrad, és masclista.

Ell.- Ja estem amb el masclisme. Que sóc *mariquita*! Com vols que sigui masclista?

Ella.- Com ho són la gran majoria dels gais. Obsessionats amb els patrons masculins que eviten i alhora repeteixen, o repeteixen sense més.

Ell.- No ens hi posarem amb això.

Ella.- Exacte!

Ell.- Perquè és irrellevant.

Ella.- Perquè etiquetar les relacions és...

Ell.- ...confús...

Ella .-...i un atac a la intimitat

Ell .- Exacte!

Ella.- En això sí que estem d'acord. El rellevant són...

Ell.- ...els moments d'intimitat.

Ella.- I aquest que ve ara, és el que jo recordo, com el moment en què tot va començar a anar malament.

Ell.- Així ho recorda ella ... però, no va ser així.

Ell i ella es besen

Ell.- Ho he fet bé?

Ella.- Normal. M'has deixat tot de bava al voltant dels llavis.

Ell.- Bé... és que ... no puc estar morrejant-te i calculant la mida de la teva boca, que a sobre, es mou!

Ella.- Doncs juga més amb la llengua i no tant amb els llavis.

Ell.- A veure...

Ell i ella es besen

Ella.- Millor. Tot i que encara segueixes fent el *pececito*. *(riu)*

Ell.- Escolta! No em facis sentir malament.

Ella.- Si ho fas molt bé! De debò! Abraça'm ara.

S'abracen.

Ella s'acosta de forma seductora i el comença a besar. Li comença a acariciar els cabells.

Ell.- Eh!

Ella.- Què?

Ell.- Què?

Ella.- És perquè vegis la diferència de quan prenc la iniciativa.

Ell.- Val.

Ella.- Li agradarà. I de totes maneres, sou dos *tios*. Ja veuràs que el petó durarà uns 3 minuts i ja estareu amb la polla dura i *toquetejant-vos*. Potser seria millor que aprenguis a fer una mamada. Vols que te n'ensenyi?

Ell.- No. Suposo que ho sabré fer.

Ella.- I si no, copia el que faci ell. I després que ell et copiï a tu.

Ell.- OK!

Ella.- No em puc creure que encara no hagi fet mai un petó a ningú.

Ell.- I jo no em puc creure que hagi fet tants petons a tants i tantes.

Ella.- No em menjo el *tarro*.

Ell.- Doncs jo sí.

Ella.- Per què?

Ell.- Perquè per començar, jo, no n'estic segur.

Ella.- Doncs ja ho veuràs no?

Ell.- Ni estic segur que li agradin els *tios*.

Ella.- Li agraden

Ell.- Em va dir que mai ha sortit de l'armari

Ella.- Tu tampoc

Ell.- Jo sí.

Ella.- Sí?

Ell.- Sí, però ... després vaig dir que era per cridar l'atenció.

Ella.- Mai he entès per què vas fer això.

Ell.- Perquè sóc lleig.

Ella.- No ets lleig!

Ell.- Tampoc sóc guapo.

Ella.- Normal.

Ell.- I aquest era part del problema: no ho era ser gai. Sinó ser lleig, o no guapo, o normal i gai. Caldo de cultiu per el típic *bullying* .

Ella.- Sort que la mama mai va decidir canviar-me a la seva escola. És un horror!

Ell.- És una bona merda.

Ella.- Però li era més còmode a ella portar-t'hi

Ell.- Treballa allà. A tu també t'hauria pogut portar.

Ella.- Jo havia de superar la mort d'una altra mare, perdona, eh. Algun privilegi havia de tenir. No estava per a més canvis.

Ell.- I jo havia de superar la separació dels pares.

Ella.- Una mort és clarament pitjor! I el teu pare, segueix estant... "molt present "

Ell.- Per què mai vas dir-li pare al pare?

Ella. - Perquè ja veia que alguna cosa no anava bé i no volia més pèrdues .

Ell.- Però, podries haver-te quedat amb ell. Estaríem més còmodes

Ella.- Mai no ho va voler. I això “d'estar present”, ha estat una manera de dir... viu. En algun lloc del món

Ell.- Sempre et va estimar més a tu que a mi.

Ella.- Per desconeixement. Sempre li ha atret la novetat, i si és de sexe femení, millor. Per això va deixar a la mare.

Ell.- I per això només s'ocupa dels seus altres fills o fillastres.

Mare OFF.- NENS! A sopar!

Ella.- Ara venim!

Ell.- Em fas un últim petó ?

Ella.- Som germans!

Ell.- Cosins.

Ella.- Vols un altre petó?

Ell.- Per practicar.

Ella.- *Guarro!*

Mare OFF.- NENS! A sopar!

Ella.- Demà. Avui, només una altra abraçada.

Ella l'abraça a ell

Escena 2

Saló de casa. Ella està llegint. La mare és a la cuina. Ell està a l'habitació.

Ella.- Maaaaaama! A quina hora sopem?

Mare OFF.- No ho sé, Lau. Acabo d'arribar i he de veure què faig

Ella.- Pasta , *please!*

Mare OFF.- Ja veuré què hi ha. Em pots ajudar a baixar...? *(s'escolten cassoles i coses que cauen a terra)*

Ella.- Estàs bé?

Mare OFF.- Sí

Ella.- Vinc?

Ell .- Què passa ?!

Ella.- La mama! Li deu haver caigut alguna cosa!

Ell .- Està bé?!

Ella.- Sí!

Mare OFF.- No estic bé. Algú pot venir a ajudar-me!?

Ella.- T'has fet mal?

Mare OFF.- No! Però he de tornar a posar tot això a dalt i he de cuinar. Lau!

Ella.- Per què jo!? Per què no li dius a ell?

Mare OFF (*Cridant més fort*) .- Albert! Pots venir a ajudar-me?

Ell .- Estic ocupat!

Mare OFF.- Jo també!

Ella.- Estic intentant llegir, tinc molta feina. Voleu parar de cridar!!!???

Ell .- Que t'ajudi la Laura!

Ella.- I per què jo!?

Mare OFF.- Si voleu sopar, que vingui algú!

Ella.- Què estàs fent, Albert?

Ell .- Què t'importa?

Ella.- Ja hi vaig jo! Aquest fill teu és un vago. Segur que està amb l'Instagram enviant-se missatges amb algun...

Apareix ell al menjador.

Ell.- Calla!

Es torna a tancar a l'habitació. Es tornen a sentir sorolls de coses que cauen. La mare crida.

Mare OFF.- Pot venir algú!!!???

Ella.- Ja va! Deixa'm acabar la pàgina. *(A ell, cridant)* Albert, tio, ni que sigui posa l'aigua a bullir i ajuda una mica a ta mare. *(Remugant però perquè s'escolti)* Quin fill més inútil... tot el dia enviant-se *fotitos* amb *niñatos* .

Mare OFF.- T'he escoltat Laura. És així, però és l'únic fill que tinc i he d'estimar-lo com sigui.

Ell *(Alhora que la mare)* .- Que callis! Jo no em fico a les teves coses.

Ella.- I jo no sóc la teva filla?

Mare OFF.- És l'únic FILLLLLLLL que tinc. Filla ets tu! No comencis, Laura i vine a ajudar-me.

Sona un telèfon o so de trucada d'alguna xarxa social, a l'habitació on està ell.

Ell.- Podeu callar?

Ella.- Això demanava jo, que volia llegir.

Ell .- Que pesades que sou! Mama, deixa de cridar tot el *fuckin*g dia! Compra't una vida o un *periquito* i parla amb ell.

Ella .- Ja vinc mama! *(per a si)* Quina família!

Ella se'n va a la cuina. Ell a l'habitació i tanca d'un cop de porta.